

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Illvstrissimi Viri Petri De Marca Archiepiscopi Parisiensis Dissertationvm De Concordia Sacerdotii Et Imperii, Sev De Libertatibvs Ecclesiæ Gallicanæ, Libri Octo

Marca, Pierre de

Parisiis, 1669

VII. Sub Gregorio VII. professio illa versa est in juramentum fidelitatis.

urn:nbn:de:hbz:466:1-15617

buit clausulam, quum eam sponfionem Zachariae faceret pro archiepiscopatu Moguntino: *Sicut predecessorum vestrorum pro auctoritate sancti Petri servi devoti, & subditi obedientes, & subditi sub jure canonico;* inquit ille in epistola 132. ad Zachariam.

VII. Gregorius VII. formulam veterem auxit quibusdam clausulis, quae illam obedientiae sponfionem prorsus convertunt in juramentum fidelitatis quod vassallus domino suo praestare tenetur. Hujus juramenti formula extat in eo quod Patriarcha Aquileiensis eidem Pontifici praestitit in Synodo Romanae anni M LXXXIX. in quo vetus quidem clausula obedientiae canonicae omissa non est, *canonicè obediam*, sed insuper fidelitatem his verbis pollicetur quibus eam vassallus domino suo polliceretur: *Non ero in consilio, neque in facto, ut vitam, aut membra, aut Papatum perdant, aut capti sint mala captione.* Praeterea promittit se conservaturum *regulas sanctorum patrum*, ut habet vera lectio hujus loci.

VIII. Ceterum ea formula vim juris communis obtinuit, & in libris Decretalium descripta est. Adeo autem Principum jura violavit haec formula ut cum Gregorius summo jure usurpasset dominationem in omnes Metropolitanos, in alia deinde synodo prohibuerit ne quis Episcopus homagium Regibus praestaret. quod à successoribus ejus Urbano II. & Paschali II. confirmatum est. Attamen cum Gregorius VII. non ignoraret canones Octavae Synodi, quibus utitur adversus investituras Principum, potuit animadvertere canonem octavam ejusdem synodi prohibere ne Patriarchae ab Episcopis aliam sponfionem exigerent quam eam quae fieri consueverat, nimirum illos veram fidem servaturos. Occasio hujus prohibitionis nata est ex eo quod Patriarchae CP. novam consuetudinem invexerant *ad propriam tutelam*, ut promissa scripto acciperent ab Episcopis quos ordinabant. *Quoniam legitimi Patriarchae*, inquit canon VIII. Concilij Octavi, *à sacerdotali catalogo propriae manus scripta facere ad propriam tutelam, favoremque suum, & quasi stabilitatem, exigunt & compellunt, visum est sanctae huic & universali Synodo nequaquam id ex hoc à quopiam fieri; excepto eo quod secundum formam & consuetudinem pro sincera fide nostra tempore consecrationis Episcoporum exigitur.* Formula professionis fidei Metropolitanorum Orientis, qua pollicentur se observaturos canones & pacem ecclesiasticam, & in omnibus sequi auctoritatem sui Patriarchae, extat in libro sexto Iuris Graeco-Romani. Sanè nova haec juramenti praestatio visa est admodum

dura Hungaris anno millesimo centesimo secundo, quam non esse consentaneam canonibus asserabant; adeo ut Rex & regni magnates prohibuerint ne Metropolitanis juramentum illud praestarent, eo praetextu, quod ad officium illud non adigerentur auctoritate Conciliorum. Ad quae Paschalis II. reposuit Ecclesiam Romanam non subjici decretis Conciliorum, quibus ipsa addit auctoritatem. At Secretarius ejus, mirabilis technae artifex fuit, ut tenebras offunderet oculis Hungarorum, nimirum, Quatuor Concilia harum rerum formam praescripsisse: *Quibus tamen*, inquit, *Quatuor Conciliorum decretis dandi Pallij modus praefixus est, & professionis vel obedientiae ordo sancitus est.* Epistolam illam edidit illustrissimus Cardinalis Baronius tomo XII. annalium ecclesiasticorum.

IX. In ea porro epistola deprehenditur aliud jus novum, à consuetudine introductum, non licere nimirum Metropolitanis Episcopos consecrare, aut synodos celebrare, antequam Pallium acceperint: *Iuxta sedis apostolicae & totius Ecclesiae consuetudinem, ante acceptum Pallium Metropolitanis minime licet aut Episcopos consecrare, aut synodum celebrare.* Primus, mea quidem sententia, effectum illud pronuntiavit Nicolaus primus: qui respondens ad Consulta Bulgarorum, permittit Episcopis compvincialibus ut Metropolitanum instituere possint: *Sanè interim in throno non sedentem, & praeter corpus Christi non consecrantem, priusquam Pallium à sede Romana recipiat; sicut Galliarum omnes, & Germaniae, & aliarum regionum Archiepiscopi agere comprobantur.* Et ille quidem nullo decreto vetuit Metropolitanos attingere functiones suas donec Pallium recepissent; mens tamen ejus locum legis habuit apud ejus successores, qui hoc pacto vim auctoritatis Episcoporum compvincialium infregerunt, ut eos arctiori vinculo cogerent ad conservandam cum capite suo communionem. Decretales dein plurimae jus illud confirmarunt, quod haud dubie per consequentiam necessariam firmari potest auctoritate canonis XVIII. Concilij octavi Oecumenici: in quo scriptum est necessè esse, ad hoc ut Metropolitanus esse possit in possessione integra juris metropolitici, ut aut à Patriarcha sit consecratus, aut Pallium ab eo acceperit.

Vide supra lib. 4. cap. 48 §. 4.

Baron. in Hist. unde sumptum est cap. 4. de Electi.

Nicel. ad Const. Bulg. cap. 73.

Cap. 18 & 22. de elect. & cap. 1. de consecr. Electi.

In Regesto Gregorij VII. lib. 6. post epistolam 17.

§. 4. de jurjur.

cap. 18. de elec. lib. 10.

cap. 18. de elec. lib. 10.